

EVEN OMKIJKEN

DOOR

M. DE BOER.

De tandheelkunde heeft in de laatste 25 jaren heel wat vorderingen gemaakt en het Tijdschrift heeft, dat mag na zijn kwart-eeuws bestaan wel gezegd worden, bescheidenlijk meegeholpen aan het publiceeren van wat voor het beroep van belang was. Doch de gewenschte oplossing van vele vraagstukken zoekt men op zijne bladzijden nog tevergeefs, b.v. dat van de wortelkanaal-behandeling en der alveolair-pyorrhoe, om nu maar te blijven bij de tekortkomingen, die wij in ons dagelijksch werk voelen. O zeker, de vul-lingsmaterialen zijn ook nog niet ideaal, maar de methoden, waarop wij ze behooren te gebruiken, zijn toch ontzaglijk veel verbeterd. Wij wijzen hierbij op de waarde van de »extension for prevention« en van het »contactpunt«. En nòg wordt met de eischen, daaraan gesteld, helaas dikwijls zeer slordig omgegaan. Weinig aandacht is tot heden geschonken aan de noodzakelijkheid om bij het vullen den anatomischen vorm van het kauwvlak en de occlusie te herstellen. Eén slag is al op het aanbeeld ge-vallen, maar er zal nog veel op gehamerd moeten worden. Dank zij de giet-methode ligt het toch binnen ieders be-reik met dezen eisch rekening te houden.

De voordeelen van dat procédé strekken zich ook uit op het gebied van kroon- en brugwerk, zelfs op dat der overige prothese, maar men zij er indachtig aan, dat hier zooals dikwijls elders de voordeelen liggen in de mogelijk-heid om een beter resultaat te krijgen en niet daarin, dat wij onze taak vergemakkelijkt zien. Iets, wat ook, goed te doen,

met al de eischen rekening houdend, was en is moeilijk, kost ons voortdurend inspanning en al blijft dit steeds aan ons vak verbonden, dan moeten wij toch elke vinding prijzen, waarbij het resultaat beter wordt, al wordt zelfs de moeite grooter om dat betere te bereiken. Dikwijls geldt dit voor de gietmethode, b.v. in het geval, waar in plaats van eene gouden kroon er eene geplaatst wordt met porceleinfront en gegoten kauwvlak. Als we daarmee de aesthetica kunnen dienen, dan is zulks geboden. Er dient eens streng geoordeeld te worden tegen de malpraxis van gouden kronen, die den poen verraden.

Zoo kan elke nuttige zaak gevaarlijk worden in handen van iemand, die er alleen zijn eigen voordeel uit halen wil. We hebben zoo dikwijls gelegenheid te betreuren, dat kroon- en brugwerk »uitgevonden« is. We zien het aangebracht op de schandelijkste manier, schande wegens gebrek aan inzicht of kunde of wegens gebrek aan verantwoordelijkheids gevoel, en de onzalige bezitter meent er een reclamebewijs aan te hebben voor den up-to-date tandarts. Wij roepen de jongere garden op om mede te strijden daartegen.

Of er in dit tijdvak van 25 jaren eene ontwikkelingslijn te ontdekken is in het studieveld van hen, die gewerkt hebben aan het articulatorvraagstuk, en of wij de oplossing daarvan nu véél naderbij gekomen zijn? Er is veel en ernstig in gewerkt en over gepubliceerd, maar steeds lijkt het nieuwgekome een op zich-zelf staande studie, méér dan de voortzetting van iets wat reeds de professie aan-

In de orthodontie is dat anders. In groote trekken hulgeboden was.

digd men nog de uitspraken van de »vaderen« ervan, en deze streven nog altijd naar verbetering van middelen om hun doel te bereiken. Dat doel, occlusie: normaal, vastgelegd of hoe dan ook, zoo mogelijk zonder extractie, was de leuze van ouds, en is het nog; de apparaten zijn gewijzigd, verbeterd.

Ervaring is inderdaad een kostbaar bezit, maar . . . zij komt niet zoo veel voor als de oudere doet schijnen en de jongere zou meenen. Ervaring in den bedoelden zin, waarop eene meening gevestigd mag worden, sluit in: ernstige studie en vastleggen van het resultaat in woord of cijfer. Hecht er zonder dat niet te groote waarde aan, want dan beteekent het weinig meer dan een machtwoord waaraan het bewijs ontbreekt, tenzij de man zelf, die het spreekt, als bewijs voldoende is. Zoo leerde »ervaring« dan vroeger ook velen, dat het zoo nuttig was om maar vast bij kinderen de eerste molaren, alle 4 dan, te verwijderen, als inleidende behandeling van de regulatie, die er soms, naar gehoopt werd, zelfs door voorkomen werd. Zóó grauw is niet vaak eene theorie geweest, de bewijzen loopen er nog bij hoopen rond. De laatste discussie in de internationale pers ligt in het door ons besproken tijdperk en wij kunnen gelukkig zeggen, dat die zonde, praktisch gesproken, de wereld uit is. Maar al hebben wij het geloof in de orthodontie, wij zijn er toch van overtuigd, dat deze branche het den algemeenen practicus zóó moeilijk maakt, dat hij slechts in zeer beperkten zin op dit gebied nuttig werkzaam kan zijn en dat voor de grootere centra moet verschijnen de specialist, gegroeid uit de algemeene praktijk.

De verbetering in de middelen ter anaesthesie komt zeer ten goede aan de operateurs, die in hun werk zulke groote diensten ondervinden van de Röntgen-fotografie, eene zaak van buitengewoon belang gebleken; niet alleen in de diagnostiek, maar ook in de beoordeeling der resultaten dikwijls het beeld der waarheid, die aanwijst dat de werkelijkheid anders is dan de onderstelling deed vermoeden. Wij zullen nog veel leeren uit de publicaties over de mondchirurgie uit de oorlogvoerende landen.

Wij hebben hiermee slechts een lossen blik geworpen op het studie- en praktijk-gebied van den tandarts, doch moeten als zeer voornaam kenmerk van de verstreken pe-

riode vermelden de verhouding, waarin de tandheekunde is komen te staan ten opzichte van de groote »sociale hygiëne«. Lof en dank zij gebracht aan de energieke mannen, die de erkenning van de groote waarde van tandheekundige verzorging voor den algemeenen gezondheidstoestand hebben afgedwongen van den geneeskundigen stand, de overheid en het publiek. Laten wij liever zeggen, dat men begint die waarheid in te zien, want afdwingen is niet te sterk uitgedrukt en het zal inderdaad nog heel wat moeite en tijd kosten, alvorens de pioniers dit terrein naar voldoening bezet hebben.

Tandheekunde toegepast in scholen, kazernes, marine en ziekenfondsen, ziedaar leuzen, die aangeheven zijn en onmeetbare hoeveelheid arbeid zullen kosten eer zij alom tot werkelijkheid zullen geworden zijn. Maar er is gelukkig enthousiasme voor onder de broeders en zij zullen, hoe vaak ook gestruikeld, opstaan en doorzetten, want het beginsel is goed. Ook van particuliere zijde werd groote steun geboden ter uitvoering van sociale denkbeelden en al is dat dan ook verre buiten de grenzen van ons land geschied, onze groote waardeering wenschen wij er toch voor uit tespreken, het belang er van is internationaal en het land dat achteraan komt heeft zijn voorgangers tot moreelen steun in zijn streven.

Door herziening op gebied van wetgeving en onderwijs is ernaar gestreeft den student beter voorbereid voor zijne opleiding en den tandarts beter uitgerust met kennis en kunde tot de praktijk toe te laten. Dit heeft ongetwijfeld bijgedragen tot de verbetering van onze sociale »standing«, maar de leden onzer professie mogen toch bedenken, dat die »standing« per slot iets is, dat aan ieder individueel toebedacht wordt door het stukje der maatschappij, waarvan hij deel uitmaakt en dat zijn persoonlijk optreden daarin en de wijze, waarop hij zijne taak als tandarts opvat, de beide factoren zijn, die hem positie kunnen bezorgen. Aan hemzelve dus het middel zijne wenschen

te bevredigen. En laten wij elkander helpen onze plichten te vervullen, die voortvloeien uit de beoefening van een vak, dat mede kan helpen de algemeene gezondheid te bevorderen en het leven der menschen te veraangamen. Onze gelederen worden versterkt, onze taak wordt grooter.

Wij hopen dan, dat de nieuwe leiders van ons Tijdschrift op zijn halve-eeuw-feest tevreden mogen zijn.

Raise the Profession!